

[Hartvig Frisch.]
sig den Dag, da Foredraget skulde holdes, en Søndag. Da man var kommet til Fredagen, blev Foredragsholderen noget ængstelig ved ikke endnu at have faaet sit Manuskript tilbage og prøvede paa at faa at vide, hvad der var blevet af det. Han fik saa at vide, at det i Øjeblikket var hos Redaktør I. A. Hansen i Roskilde, der var Medlem af Programudvalget. Saa skete det Dagen efter, nemlig Lørdag den 10. — her maa ærede Medlemmer huske, at vi staar der Dagen før, da dette Foredrag var annonceret og publiceret for hele Offentligheden —, at Redaktør Reventlow i Telefonen faar Meddelelse fra Radioledelsen om, at Programudvalget ikke fandt Foredraget egnet til Udsendelse i Radioen. Det er en Mand, som Ledelsen selv har henvendt sig til, og han faar denne Besked en Dag, før Foredraget skulde holdes og paa et Tidspunkt, da det er publiceret for alle Lytterne, at det vil blive holdt. Og da saa Hr. Redaktør Reventlow spørger, hvad Grundene er til det, og anmoder om en Forklaring, bliver der sagt som Svar, at man principielt aldrig gav anden Motivering.

Naar man nu erindrer, at det, som sagt, er en anerkendt Mand, som man selv har henvendt sig til, kommer allerede dette til at staa i en ganske ejendommelig Belysning, men dertil kommer, at Radioledelsen aabenbart selv har følt det baade uhøflige og plumpe i dette og derfor samme Dag sender et Brev, som er et ret enestaaende Dokument, synes jeg, meget lidt smigrende for denne Statsinstitution i al sin Usselhed. Der staar i dette Brev, som jeg ogsaa med den højtærede Formands Tilladelse vil citere:

„Idet vi anerkender Modtagelsen af Deres Manuskript til Foredraget — Verdenssituationen paa 10 Aars Dagen for Krigens Afslutning —, tillader vi os at meddele, at samme har været forelagt Programudvalget, der i fuld Erkendelse af den Dygtighed og Klarhed, hvormed Emnet er behandlet, dog ikke tør paa tage sig Ansvaret for at udsende samme under Hensyn til, at Statsradiofonien er en Statsinstitution, samt til, at det derfor vil kunne medføre internationale Forviklinger at udtale en saa uforbeholden Kritik af andre Landes Handlinger.

Med Højagtelse
Emil Holm.“

Jeg beder ærede Medlemmer, som maaske selv er tilbøjelige til at føle sig forskrækkede, naar der er Tale om andre

Stater, erindre, at her er Tale om den danske Statsradiofoni, hvor Hr. Redaktør Blædel fremfører politiske Oversigter for Lytterne, og vi, der hører disse, vil ikke være i Tvivl om, at de fremføres i meget bestemte Toner; der tages meget bestemte Standpunkter og udtales temmelig klart, hvad Hr. Redaktør Blædel mener, en Opfattelse, som jeg paa mange Punkter ikke deler, men som jeg for øvrigt finder dygtigt gennemført, med klart tilrettelagte Synspunkter; men det er forbavsende, at man Maaned efter Maaned kan have disse Oversigter over politiske Spørgsmaal, hvor alt saa forskellige Stater — Rusland og andre Stater — bliver behandlet paa den Maade, og hvor Hr. Redaktør Blædel siger sin uforbeholdne Mening, som han synes, den er rigtig, selvfølgelig, og saa kommer den samme Statsradiofoni med en saadan Erklæring om Hr. Redaktør Reventlows Foredrag. Jeg skal bemærke, at jeg har haft Lejlighed til at se dette Foredrag i Manuskript, og det er et ypperligt, klart og koncist Overblik, som er fuldstændig objektivt i den Forstand, at alle de fremførte Paastande lader sig meget vel begrunde; der gives ikke i dette Skrift nogen Ting, som ikke fuldt svarer til, hvad enhver, der skønner over Verdenssituationen, vil kunne fremføre gode, objektive Grunde for.

Jeg mener, at denne Sag kaster et ganske skærende Lys over hele dette Spørgsmaal om Radiofoniens Neutralitet. Der er nu gaaet et Aar, siden jeg sidst berørte denne Sag, og da vilde den højtærede Minister afvise mig med alene at sige: Ja, Censuren har vi kun for at gavne Lytterne, for at vi kan være fri for at faa en hel Masse værdiløst, som Lytterne ikke har Glæde af. Og Ministeren sagde, at man henvender sig til de mest sagkyndige, man søger at faa Sagerne belyst saa alsidigt som muligt — og det er, skal jeg indskyde, i Traad med Loven; der staar en Bemærkning i Loven om alsidige Udsendelser. Men nu ser man, at man i et Tilfælde som dette vover at byde Lytterne, at man uden Varsel en Dag forkynnder, at i Stedet for Hr. Redaktør Reventlow taler Hr. Knud Bokkenheuser om Charlottenlund, og jeg skal tilføje — det kan jeg gøre som en Oplysning om, hvor uhøflig Fremgangsmaaden har været —, at adskillige af Hr. Redaktør Reventlows Venner, fjernere boende, Mennesker, der bor i Udlandet, og som havde indstillet paa dette Foredrag, satte sig i Forbindelse med ham pr. Telegraf, fordi de gik ud fra, at Reventlow var blevet syg. Jeg synes, at denne Frem-